

(המשך מעמוד 29)

תיעבו את הגוון האדום של הקומוניסטים ופועלי ציון שמאל" לא פחות — ולעתים קרובות אף יותר — מאשר את הלאר מנות הרוויזיוניסטית.

הברית בין בן-גוריון וחיים ויצמן היתה הברית בין מפא"י והציונים הכלליים, בין המיעלים ההתיישבותיים והכלכליים של ההסתדרות לבין התעשייה הפרטית והבני-קאות הפרטית. ברית זו הוזקה על-ידי המתווכים — המוסדות השונים של ההסתדרות הציונית, ובעיקר הסוכנות היהודית, שנוסדה ב-1929.

שיתוף הפעולה בין הצמרת היכלכלית והפוליטית של מפא"י מזה והציונים הכלליים "מזה היווה את הלזז הקשה, שסכיבו התגבשו הימחליטנים.

בתהליך ממושך, רצוף עליות וירידות, מאבקים ומשברים, הצטרפו אל המרכז הינוקשה הוה כימעט כל האירגונים והמפיעלגות שייצגו את השכבות השליטות.

הצטרפותה של מפא"י למערך עם מיפיעלגת העבודה מסמנת את סיומו של התהליך משמאל, והקמת גח"ל, כאשר הצטרפה חרות לליברלים (ממשיכי הציונים הכיליים) מסיימת את התהליך באגף הימני, את שיאו של גיבוש המחליטנים לעוצמה אחת, מסמנת, בשטח הפוליטי, ממסלת הליכוד-הלאומי שהוקמה אחרי מילחמת ששת-הימים. אך אלה היו רק ביטויים פוליטיים מאותרים-קצת, ורופפים למדי, לשותפות עמוקה הרבה יותר בשטח הכלכלי והחברתי.

הקמת הבנק לפיתוח התעשייה ב-1956, קונצרו כלל הענקי ב-1962, ולישכת התיאום של האירגונים הכלכליים ב-1965 הם ביטויי הכלכליים החשובים של גיבוש הימחליטנים מהסקטורים השונים לעוצמה מרוכזת אחת.

הכיטוי החברתי החשוב ביותר היתה יצירת שיוכבת אנשים, הוי מהווה פחות מעשירות האוטי לופייה, ושאינו זה חשוב כלל באי זה גוף ביטחוני, כלכלי או פוליטי הם נמצאים היום; הדרך פתוחה לפניהם לכל הכיוונים האפשריים, וכיבזותם לדין ללא קושי מצמרת לצמרת, כששום שיקולים "אידאולוגיים" או פוליטיים אינם עוצרים בעדם.

הצמרת

הצבאית

הן בקרב המחליטנים של תנועת העבודה והן בקרב המחליטנים של

המחנה האזרחי היה עירובתחומים מוחלסיכמעט בין מחליטנים כלכליים ופוליטיים. עירוב תחומים זה קיים גם היום. מנהלים ובעלים של חברות גדולות בכל הסקטורים הופכים חבריינסת ותברייממי שלה כשם שפקידי-משלה בכירים נעשים למנהלי בנקים פרטיים וחברות הסתדרותיות חשובות.

אך הקורקור אינו כפול, אלא משולש. לצד המחליטנים הכלכליים-פוליטיים קיימים גם המחליטנים הצבאיים.

אירגון "ההגנה" נולד כאירגון מפלגתי

החשוב ביותר מאוחר יותר, עם הקמתו של צה"ל.

שכן בתוככי "ההגנה" צמחה זרוע-המחץ שלו — הפלמ"ח, שהפך, עם הקמת המדינה, לאיום החריף והרציני ביותר על מחנה המחליטנים ככוח מגובש ומלוכד, המונגה על-ידי בן-גוריון וחיים ויצמן.

אנשי הפלמ"ח היו בני השיכבה שסיפקה את המחליטנים של "תנועת העבודה". אך השפעת השמאל היתה חזקה בקירבם. הלוחמים והמפקדים של הפלמ"ח היו צעירים ותמימים, והתייחסו ברצינות רבה מדי" אל המלל הסוציאליסטי של הוריהם ודוריהם. הם ראו ברוויזיוניסטים

האיום היה ברור לבן-גוריון. אילו היה שלד הפיקוד של הפלמ"ח הופך לשלד הפיקוד של צה"ל, היה גוצר מוקד-כוח מסר כן, שאינו משולב בברית שבין מפא"י והציונים הכלליים, בין חברת העובדים והתעשייה הפרטית. מוקד-כוח אשר לו משאבים משלו, כוח-אדם משלו, מערכת חינוכית משלו ומנהיגים משלו.

בן-גוריון לא היה מוכן להתיר את קיומו של מוקד-כוח כזה — ופירק את הפלמ"ח.

המפקדים שלא היו נאמנים על בן-גוריון ויו וחיים ויצמן סולקו או הסתלקו מזצבא המוקם, ובן-גוריון, בתמיכת המחנה האזרחי, טיפח והעלה לגדולה מפקדי-מחלקות ומפקדי-פלוגות ששירתו בצבא הבריטי, אנשים שהצהירו על עצמם ש"אינם פוליטיים", כייגאל ידן וחיים לסקוב, וכמוכן — חבריימפלגה נאמנים כמשה דיין וכו'.

כך, רק עם הקמת המדינה, הושלם הירקוד השלישי, החשוב, של המחליטנים. הובטחה נאמנותם של מפקדי-הצבא לברית שבין מפא"י והציונים הכלליים. המקום בצמרת — בכל מקום, בכל צמרת — היה מאויש, עם קום המדינה, באותו סוג של אנשי שים, שברית של אינטרסים, היו כרות והשקפה דומה עד דמותה של החברה הישראלית מאחדת אותם.

ברית זו היתה מוכנה לבצע את חלוקת השלל הגדולה עם קום המדינה. שלושה סוגי שלל חילקו המחליטנים ביניהם:

- האדמות והרכוש העצום, שהותירו הפליטים הערבים אחריהם.
 - סכומי-הכסף האדירים שהחלו להגיע למדינת-ישראל הצעירה כמענקים ומיליות ממדינות-חוץ.
 - וחשוב מכל: כוח-האדם שסיפקו הירעלים חדשים.
- על חלוקת השלל הזה, ועל המחליטנים הכלכליים — ברשימה הבאה.

בן-גוריון הוכיח שלמד היטב את לקח הפלמ"ח. בהבינו שחינוך ותנועות-נוער עשויים לעצב השקפת-עולם, מסוכנת, מיהר בן-גוריון לבטל את זרם העובדים בחינוך, והגביל את פעולתן של תנועות-הנוער הילוציות בבתי-הספר. בן-גוריון לא נגד לרעה בחינוך הדתי או הפרטי, תנועת הצופים הורשתה לפעול בבתי-הספר. בי בתי-הספר הללו גידלו את בני-בריתו.

● כיו שיוכל לפקח יפה על המתרחש בצבא, הקפיד בן-גוריון לשמור בידיו את תפקיד שר-הביטחון בכל פעם ששימש כראש-משלה.

מרכז הכוח ה"סוציאליסטי": הבית האדום* הצבע דהה

בוועידת "אחדות העבודה" בחודש יוני, 1920. לאחר מכן הועברה האחריות על "ההגנה" לידי ההסתדרות כולה, וב-1930 תם התהליך, ו"ההגנה" כבר נמצאה תחת אחריותם של המוסדות הלאומיים — הסוכנות והוועד הלאומי, שם נמסרו פיקוד ההגנה לידי מפקד-ארצית "פריטטית", כלומר: אף שרוב חיילי ההגנה ומפקדי השדה של האירגון באו מבין חברי ההסתדרות בהתיישבות העובדת ובעיר — היה הפיקוד העליון מחולק שווה בשווה בין "שמאל" ו"ימין", בין "תנועת העבודה" ובין "המחנה האזרחי". מיבנה זה של הפיקוד הובח כי

ובאצ"ל לא סתם יריב פוליטי, אלא אויב ממש, שמותר לפצח את קודקודי אנשיו, ולמסרם לידי הבריטים. הם התייחסו כבוז עמוק ל"בעלי הבתים" מהמחנה האזרחי. הם התחנכו על שירי המהפכה הסובייטית ועל ברכי אנשי פנפולוב. הם דיברו ברצינות "ילדותית" על חברת-מופת בארץ-ישראל. במנהיג הנערץ עליהם — יצחק שדה — ראה בן-גוריון מהפכן מסוכן. המחיר שאותו חיפש איש הפלמ"ח היה שונה תכלית שיגוי מהמחר עליו חשבו דיוד בן-גוריון וחיים ויצמן.

● במקום שבו עומד כיום מלון שרתון.

1 + 1 = 1

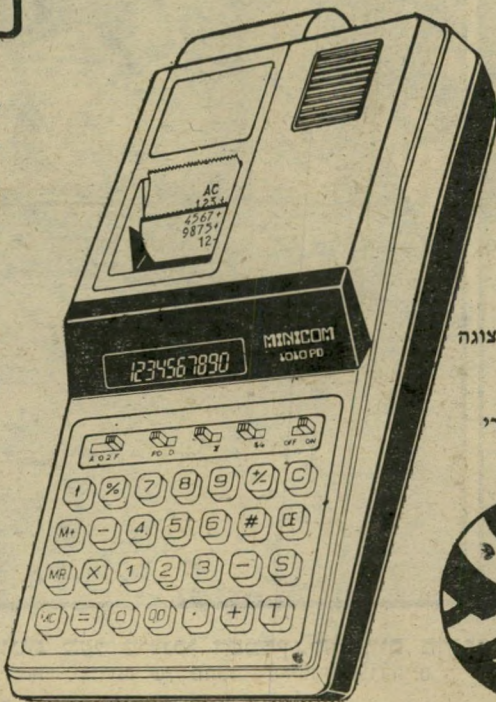
MINICOM

1010 PD

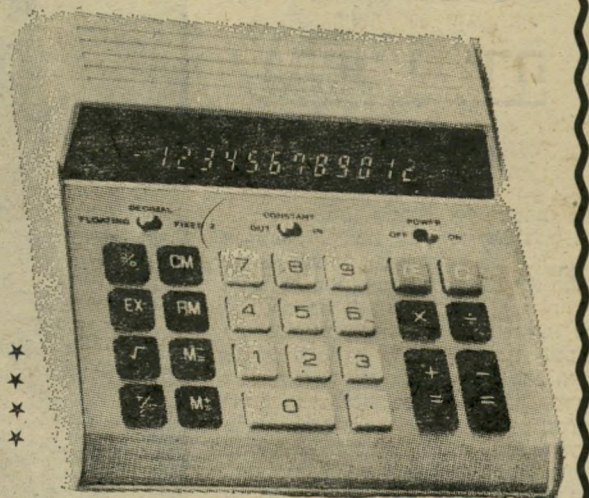
- ★ מצג + סרט
- ★ 10 מקומות הדפסה
- ★ זכרון
- ★ אפשרי עם סוללות

מחיר לקוח כולל שי 5040 ל"י, כולל מע"מ

יבואנים ומפיצים — מכונות חישוב צילום הנה"ח ומיכון משרדי מיכל 19 תל-אביב טל. 249437 230104

- ★ 12 מקומות בתצוגה
- ★ זכרון מלא
- ★ גורם קבוע
- ★ שולחנית אפשרי עם סוללות

מחיר לקוח רגיל — 2240 ל"י כולל מע"מ מחיר מבצע ח.י.מ.

יעד למסחר ושיווק I.A.D. TRADE & MARKETING